

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: (בראשית כה כז)

The two lads grew up: Esau was a man who knew hunting, a man of the field; and Jacob was a man who was *tam*, who dwelt in tents. (Bereishit 25:27)

ויגש וישק-לו וירח את-ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה': ויתר-לך האלהים מטל השמים כו' ויתר-לך כו': (בראשית כז, כז - כח, ד)

[Jacob] approached and kissed him, and [Isaac] smelled the scent of his garments and blessed him and said, "See, my son's scent is the like the scent of a field that the Eternal has blessed. And may God give you from the dew of the heavens...and may He give you..." (Bereishit 27:27 – 28:4)

Rashi

HE SMELLED...: Is any smell worse than goat skin?! However, this teaches that he brought with him the scent of the Garden of Eden.

LIKE THE SCENT OF A FIELD THE ETERNAL HAS BLESSED: For He gave it a good scent. This is an apple field. So taught our rabbis of blessed memory.

Bereishit Raba 66:3

AND MAY HE GIVE YOU: May He give and again may He give you. Give you blessings and give you [the means of] preserving [them]. Give you yours and give you your father's. Give you yours and give you your brother's.

Meor Eynayim (adapted from Green's translation)

Jacob was a man who was *tam*, who dwelt in tents. Behold, the matter of garbing Torah is well known.

For all things possess the potential for action.

And you must bring yourself near to the Blessed Creator with all things, even if it seems to be earthy and physical, as we have said many times.

And this was Jacob's aspect. On the other hand, Esau's aspect was excess and luxury.

As it says (Malachi 1:2-3), I loved *et* Jacob, and I hated *et* Esau.

רש"י

וירח וכו'. והלא אין ריח רע יותר משטף העזים, אלא מלמד שנכנס עמו ריח גן עדן:

כריח שדה אשר ברכו ה'. שנתן בו ריח טוב, וזהו שדה תפוחים. כף דרשו רבותינו זכרונם לברכה:

בראשית רבא סו ג

ויתן לך. יתן ויחזר ויתן לך. יתן לך ברכות, ויתן לך כבישן. יתן לך שלד, ויתן לך של אביד. יתן לך שלד, ויתן לך של אחיד.

מאור עינים

ויעקב איש תם ישב אהלים. הנה נודע ענין התלבשות התורה,

שבכל דבר יש בו פח הפועל

ובכל דבר צריך להתקרב את עצמו להבורא ברוך הוא אף שהוא נראה דבר ארצי וגשמי כאמור אצלנו כמה פעמים,

ונה בחינת מדרגת יעקב, מה שאין כן בחינת עשו הוא המותרות.

כמו שכתוב (מלאכי א ב-ג) ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי,

Et is a term of increase. Jacob's increase was beloved to Me. On the other hand, Esau's increase of excess, I hated.

This is the meaning of Jacob was a man who was *tam*— which is to say, he was perfect and whole.

Because he dwelt in tents, and tents is an expression of garbing and concealment,

For within all garbing and concealment he saw the clear light and raised it to its source.

And in this way, he lacked for nothing, because for him, everything was an opportunity for holy service,

And certainly, no perfection is greater than returning things to their source.

This is the meaning of he smelled the scent of his garments: he served the Holy One with the garments, too, bringing pleasure to the Blessed One.

And this is how he blessed him. Understand.

And this is the meaning of like the scent of a field that the Eternal has blessed, as Rashi wrote: like an apple orchard, for he unified all things and elevated them to the orchard above.

We must go in this way from rung to rung.

As a results of our arousal, we receive help from above.

This is the meaning of “may He give” and again may He give.

Understand. Blessed is the Eternal forever, Amen and Amen.

אֶת הוּא לְשׁוֹן רְבוּי, כִּי הָרְבוּי שֶׁל יַעֲקֹב
הוּא אֶהוּב אֶצְלִי, מָה שְׂאִין כֵּן הָרְבוּי שֶׁהוּא
הַמּוֹתָרוֹת שֶׁהֵם מִבְּחִינַת עֲשׂו שְׁנֵאתִי.
וְזֶה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם מִלְּשׁוֹן שְׁלֵמוֹת,

עַל יְדֵי שֶׁהוּא יֵשֵׁב אֶהְלִים, אֶהְלִים הוּא
מִלְּשׁוֹן הַתְּלַבְּשׁוֹת וְהַתְּכַפְּסוֹת,

שֶׁבְּכָל הַתְּלַבְּשׁוֹת וְהַתְּכַפְּסוֹת רוֹאֶה הַבְּהִירוֹת
וּמַעֲלֵן וּמַדְבֵּק לְשֶׁרֶשׁוֹן,

וְעַל יְדֵי זֶה יוֹצֵא מִבְּחִינַת חֶסֶד, מֵאַחַר
שֶׁבְּכָל דְּבָר הוּא אֶצְלוֹ עֲבוֹדַת ה'

בְּוֹדָאֵי שְׂאִין שְׁלֵמוֹת גְּדוּלָה מְזֵה עַל יְדֵי
שְׁמִי שְׁבֹן בְּשֶׁרֶשׁוֹן.

וְזֶהוּ וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו מָה שֶׁעוֹבֵד ה' מִן
הַלְבוּשִׁין גַּם כֵּן עוֹלָה נַחַת רִיחַ לְפָנָיו
יְתַבְּרֵן,

וְעַל יְדֵי זֶה וַיְבָרְכֵהוּ וְהִבֵּן,

וְזֶהוּ כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה' כְּמוֹ שֶׁכָּתַב
רַש"י הוּא חֶקֶל תְּפוּחִין, שְׁמִיחַד כָּל
הַדְּבָרִים וּמַעֲלָה לְחֶקֶל הָעֲלִיּוֹן,

וְצִרְיָ בְּזֶה לִילָף מִמְדַּרְגָּה לְמְדַרְגָּה,

וְעַל יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹתוֹ מְסִיעֵין אוֹתוֹ
מִלְּמַעְלָה,

וְזֶהוּ וַיִּתֵּן וַיִּתְּזֵר וַיִּתֵּן,

וְהִבֵּן. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: